

ТЕРЕН

УКРАЇНА

Вір і дії!

Газета української молоді

число 1 (40), зима 2015

Теми номера:

Як виявити
ворожого інтер-
нет-воїна

с. 2

«Холодно? А
хлопцям на
передовій?»

с. 3

Дорога
життя спина-
ється вгору,
дорога смерті
спадає вниз

с. 7

А. Букін: Ми
— грані своїх
ідей

с. 4

Як нас знайти?

У мережі Інтернет, ви можете отримати оперативну інформацію про діяльність «Вільних Людей» у блозі за адресою www.vilni.org.ua. Також ви можете долучитися до нашої сторінки у Facebook. Кожен, хто бажає допомогти, може зв'язатися з місцевим осередком мережі «Вільні Люди»:

м. Київ, вул. Ярославів Вал, 9, (офіс МНК) тел.: 096 188 37 93 Іван, 044 270 54 02 - черговий

м. Полтава, вул. Шевченка 44, оф.17, Магазин туристичного спорядження TorRore.com.ua, тел.: 066-340-26-92, Олександр (прохання попередньо повідомляти про візит).

м. Суми, Покровська пл., 6, тел.: 095 442 99 03, Андрій

м. Тернопіль, вул. Грушевського, 1, тел.: 097-82-86-946, штаб Самооборони.

Рахунок благодійної організації «Вільні Люди»:

ЄРДПОУ/ДРФО - 39554026,
Розрахунковий центр - місто Київ,
МФО - 320649.

Рахунки:

№ 26003052634231 (валюта **EUR**)
№ 26008052642897 (валюта **UAH**)
№ 26008052627674 (валюта **USD**)

Картка Приватбанк:

UAH - 4149 6059 0189 3156,
Кішка Іван Васильович
USD - 5168 7572 3055 3606,
Кішка Іван Васильович

Українська діаспора: з жовто-синім стягом на плечах

Українська діаспора Канади та США доводить, що патріотизм не знає кордонів. Минулого року, під час Майдану, діаспора «будила» весь світ своїми акціями на підтримку європейського курсу України та протестами проти кривавої диктатури Януковича.

Беззаперечно, це додало інформаційній хвилі потужності. Окрім цього, гуманітарна допомога та кошти, переказані на потреби Майдану, були дуже доречними. Сьогодні ж, в умовах війни на Сході, коли так життєво необхідні великі суми грошей, щоб придбати далекомір, прилад нічного бачення, каски чи бронежилети для українських військових, діаспора робить усе, що в її силах.

Волонтерська мережа «Вільні Люди» налагодила контакти з діаспорою США та Канади ще під час Майдану. Нещодавно було здійснено зустріч, щоб особисто познайомитися з тими, хто допомагає українцям уже більше року. 23-30 грудня волонтери «Вільних Людей» - Сергій Кузан (Голова МНК) та Іван Кішка (Голова Секретаріату МНК), здійснили візит до Філадельфії та Нью-Йорку на запрошення Степана Качурака, керівника ООЧСУ, щоб обговорити подальшу співпрацю з представниками «СУМ», «Міст» (MEEST-America-Inc.), «Злученого Українського Американського Допомогового Комітету» (ЗУАДК), «Організації Оборони Чотирьох Свобід України» (ООЧСУ).

«Нас запросили на табір, котрий щороку організовує Спілка Української Молоді в США в Еленвілі для молоді української діаспори. Нашим завданням було розповісти про Євромайдан та АТО, а також презентувати діяльність Молодіжного Націоналістичного Конгресу», - говорить Сергій Кузан, котрий у 2011 році вже здійснював візит на подібний захід у Канаді. Табір проходить у форматі конференції, де протягом

фесор Колумбійського та Нью-Йоркського університетів Володимир Зарицький.

За словами Івана Кішки, вони розповіли молоді про створення Самооборони Майдану, організаційний бік Революції Гідності, співпрацю волонтерів з

діаспорою.

«Окрім цього, ми влаштували їм демо-версію теренової гри, забезпечили активну складову табору. Молодь це оцінила: адже вони – представники так званої «третьої хвилі» еміграції, котра віддалена від України досить сильно. Показово, що події Євромайдану об'єднали їх з так званими «новоприбулими» в США.

Раніше перші дещо скептично ставилися до «четвертої хвилі», вважаючи, що їх переселення не є вимушеним, як це відбувалося в умовах існування Радянського Союзу.

«Бо вони, по суті, добровільно виїхали з України. Та зараз усі співпрацюють заради однієї мети: допомогти Батьківщині», - зазначає Іван Кішка.

Так, проводити табір допомагала Олена Ленчук – жінка, котра ще влітку 2014 року відгукнулася на прохання сумського волонтера Андрія Букіна про надання автомобіля для поїздки в зону АТО. Зараз саме цим автомобілем кілька разів на тиждень сумчани доставляють допомогу на передову. Олена

п'яти днів виступають експерти з різних питань. Так, цього року говорили про роботу діаспори Канади та США, методи тиску на уряд, співпрацю з органами влади. Серед присутніх лекторів був про-

Ленчук продовжує жертвувати гроші, що йдуть на забезпечення потреб військових.

Інша волонтерка, Наталка Качурак, фактично першою в США почала збирати

аптечки для бійців АТО ще з квітня.

Саме це дало поштовх до створення проекту «Захист патріотів», котрий зараз існує завдяки СКУ.

«Ми дуже вдячні цим людям. Їх допомога дійсно неоці-

ненна, адже вони справами доводять свій патріотизм. Скільки життів врятували їх бронежилети, каски, аптечки?», - говорить Сергій.

Після таборування, Сергій Кузан та Іван Кішка провели зустріч з представником організації «Міст» Юрієм Вовком, у результаті якої було досягнуто домовленостей про доставку вантажів з США та Канади в Україну для потреб АТО.

Окрім цього, деякі домовленості вже активно виконуються: від початку конфлікту на сході України діаспора з міста Філадельфія регулярно надсилає допомогу бійцям та військовим госпіталям. Зокрема, медикаменти (у тому числі гемостатичні бинти «QuickClot», ізраїльські бандажі), GPS-навігатори і рації, одяг, білизну, взуття. Завдяки «Злученому Українському Американському допомоговому комітету», вже отримано 300 гемостатичних бинтів. Також волонтери «Вільних Людей» зустрілися з представниками «Ліги Українців Канади», у результаті якої в Канаді вже стартує акція, суть якої – купити пару берців для себе, а другу – оплатити для бійця АТО. Координатором акції є Калина Кардаш. «Ми розробили модель, готова візуальна продукція, тож акція вже на старті», - говорить вона.

«Ми відчуваємо підтрим-

ку. Хочемо висловити свою вдячність Лесі Нестор, працівнику «Мосту», яка надавала фінансову допомогу Майдану та на потреби АТО; родині Бандрівських, котрі запропонували нам свою оселю; Юрію Наконечному, багаторічному другу МНК, який завжди відгукується на наші прохання підтримати всеукраїнські табори «Відвага ім. Івана Гавдики» та «Гурби-Антонівці»; Юрію Вовку, Степану та Наталці Качуракам, Олені Ленчук, Калині Кардаш, Галині Винник, Ігорю Козаку, Борису Потапенку та всім українцям діаспори, котрі не забувають про свою Батьківщину», - говорить Сергій Кузан.

Довідка:

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) — це неприбуткова організація, заснована 1944 року з метою допомагати українцям, які були розпорошені по різних країнах після Другої Світової Війни. Від початку свого існування, ЗУАДК намагається доставити допомогу там, де вона найбільше потрібна. Окрім гуманітарної допомоги, освіти, програми сталого землеволодіння за кордоном та іміграційних програм у США, ЗУАДК є одним з перших,

хто відгукується на потреби потерпілих від природних катастроф, зокрема наданням харчів, або після аварій, наприклад, у копальнях вугілля.

Організація Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ) ставить перед собою мету максимально об'єднати українську діаспору на теренах Америки та діяти в інтересах України та українства по цілому світі загалом.

MEEST-America, Inc - це транспортна компанія США, яка була створена українцями у 1989 році, щоб поєднати українську громаду США і Канади з їх друзями, родичами та бізнес-партнерами в Україні, а також в інших країнах пострадянського простору. Компанія надає широкий спектр послуг з пересилки листів, посилок, бандеролей, а також доставки інтернет-покупок із США.

Марія Дубініна,
Інформцентр МНК

10 правил: як виявити ворожого «інтернет-воїна»

Російська Федерація веде військову агресію проти України. Цей факт сто разів доведений і міжнародними інституціями, і нашими військовими з передової. Проте, війна - це не тільки танки та гармати. У столітті, коли практично кожна людина має доступ до інтернету, має екаунт у соці-альних мережах, грамотні інтернет-воїни так само цінні, як і солдати на передовій.

Ефект від впливу інформаційної війни на громадян ми легко можемо оцінити, поспілкувавшись із мешканцями Криму і Донбасу, для яких навіть абсурдні і нелогічні «новини» про розп'ятих малюків, рабів та інше є фактом, який не потрібно перевіряти.

Якщо «копати» глибоко, то саме успішна інформаційна війна дала можли-вість Росії розпочати анексію Криму і вторг-нення на Донбас. І ця війна успішно ведеть-ся саме зараз, коли небачені ніколи «друзі» у Facebook поширюють «новини» з непереві-реного сайту.

То як цьому протидіяти й убезпечи-ти себе і своїх реальних друзів з соцмереж від ворожих інтернет-солдатів? Для цього ми виокремили 10 порад «Як виявити ворожого інтернет-воїна».

Правило №1: Додавайте до друзів людей, яких ви реально знаєте. Дотримання цього правила, напевно, найкраще вбереже вас від впливу інтернет-ботів, але на практи-ці дуже мало людей його притримуються.

Правило №2: Не купуйтеся на пат-ріотичну аватарку. Для патріотів України Євромайдан, Небесна сотня, воїни АТО є чимось таким мегапозитивним, мало не свя-щенним. Ми дуже сильно реагуємо на все, що з цим пов'язано. Людина з аватаркою, на якій зображений тризуб або воїн АТО, сприймається як «свій». Чим дуже добре користується ворог. Обов'язково придивіться до постів, які публікує ця людина: ви можете дуже здивуватися, натрапивши там на поси-лання з «Лайфньюз» або інших сайтів роса-гітпрому.

Правило №3: Придивіться до пані-керів. Люди, на стіні в яких УСІ пости зво-

дяться до одного змісту: «всьо пропало» або «нам усі брешуть», не обов'язково є ворожи-ми агентами, але варто до них уважно приди-витися. Звичайно, якщо ця людина є членом партії, яка не потрапила до парламенту і її коментарі зводяться до критики однієї-двох політисил чи Уряду, Президента – то це нор-мальна людська позиція. Нас цікавлять ті, які критикують усі без винятку кроки і дії влади, військових, сіють паніку, невпевненість, недовіру у кожному пості і коментарі - це на 90% «наш клієнт».

Правило №4: Роман Шухевич, Степан Бандера - хто ще у вас у друзях? Звичайно, не всі люди бажають вказувати у соцмережах своє справжнє ім'я, але до дру-зів з іменами українських патріотичних дія-чів (Олекса Довбуш, Козак Сірко, Роман Шухевич), або наприклад: Маринка Україночка, Вітя Патріот, краще придивити-ся – тут діє той самий принцип, що і з патріо-тичними аватарками.

Правило №5: Бійтеся незнайомих дівчат-фотомоделей. Як би смішно не звуча-ло це правило, але його варто взяти до уваги. Представникам чоловічої статі притаманне «сліпе» додавання до друзів дівчат з гарною, привабливою аватаркою. Звичайно, Україна славиться гарними жінками, але не кожна дівчина має в себе фотографії з портфоліо. Ми не говоримо зараз про дівчат, які постять котиків і собачок. Нас цікавлять ті, які поши-рюють новини про «сенсаційні» новини з маловідомих сайтів. Є легкий спосіб переві-рити, чи це є справжня людина, чи бот. Натискаємо на аватарці правую клавішою, обираємо «пошук цього зображення у Google». Якщо фотографія справжня, навряд ви знайдете її на американському сайті з про-дажів косметики.

Правило №6: Перевіряйте людей, які роблять лише репости. Робота інтернет-воїна не проста, зазвичай одна людина веде по 6-10 екаунтів у соцмережах. Тому такі люди рідко встигають писати довгі пости з висловлюванням власної думки, вони просто роблять репости новин, і дуже рідко вдають-ся до коментування. Якщо ви бачите, що

людина практично ніколи не коментує свої ж новини, перед вами скоріше за все черговий «хом'як».

Правило №7: Чим більше персо-нальних фото, тим краще. Тут усе просто, якщо ви бачите, що і на аватарі, і в альбомі є не одна, а багато фотографій однієї й тієї самої людини, ще й на фотографії відмічені і інші користувачі, скоріше за все, це справжня людина. Якщо ж на аватарі та у фотоальбомі взагалі немає фотографій власника сторінки, то перед вами або «хом'як», або дуже втаєм-ничена особа.

Правило №8: Важливе місце народження. Те, що людина з Донецька, Москви буде постити новини з «Лайфньюз», «Первого канала» - ніби не має нічого дивно-го. Але якщо у вашого друга відмічено, що він живе у Львові, Тернополі, Києві, ще й розмовляє українською, то варто перевірити цього друга на правило № 2, 3, 7.

Правило №9: Не коментуйте ботів. Якщо хтось із ваших друзів у FB, якого ви ніколи не бачили вживу, постить завідомо

неправдиву інформацію, не поспішайте її коментувати. Спочатку переконайтеся, що це не бот. Адже кожен ваш коментар разом із постом автоматично відобразиться серед інших ваших друзів, що тільки просуватиме цей пост у стрічці новин.

Правило №10: Шукайте першо-джерело! Часто ми бачимо сенсаційні заго-ловки, і нам також дуже хочеться поділитися цією новиною з друзями. Але перед цим обов'язково зверніть увагу на джерело інформації і його зміст. Не перепोшуйте без-думно, інакше ви тільки самі допоможете ворогу поширити недостовірну інформацію. Завжди перевіряйте інформацію. Шукайте першоджерело.

Ці прості правила зможуть допо-могти вам відрізнити реальних користувачів від різного роду «хом'яків». А також вбереже ваші нерви від псевдоновин.

Оксана Кузан, Інформцентр МНК

«Курс молодого бандерівця»: як це було

Цієї осені вперше відбувся ряд семінарів «Курс молодого бандерівця», організатором якого виступив Молодіжний Націоналістичний Конгрес спільно з волон-терською мережею «Вільні Люди» за підтримки Міністерства молоді та спорту України. Працюючи над кон-цепцією семінару, організатори мали на меті ознайомити молодь з різних областей країни з поняттями громадської діяльності, громадянського суспільства.

«Курс молодого бандерівця» пройшов у семи облас-них центрах України: Києві, Сумах, Харкові, Полтаві, Львові, Тернополі та Івано-Франківську. У кожному місті була особ-лива та унікальна аудиторія – від студентів старших курсів у Києві та Харкові до школярів у Сумах, Львові та Тернополі.

Загалом учасники семінару відкрили для себе незна-ні досі сторінки історії України, послушали лекції з ідеології, громадської активності, проектного менеджменту, фандрай-зингу, роботи в соціальних мережах та співпраці зі ЗМІ. Також молодь отримала знання про особливості діяльності громадської організації, успішні «патріотичні» проекти.

Лекторами семінару виступили молоді громадські діячі, члени громадських організацій, які мають досвід робо-ти в конкретній галузі.

Розпочиналися семінари зі знайомства учасників. Тренер та член МНК Ірина Вівсяна проводила цікаві інте-груючі ігри, які допомагали незнайомим між собою людям легко йти на контакт та працювати в команді. Молодь відкри-вала в собі нові таланти, можливості та намагалась їх розгле-діти в своїх колегах.

Вступною була лекція з історії українського націо-налістичного руху, яку читала Соломія Фаріон, вишкільно-кадровий референт та заступник голови МНК. Учасники семінару відкрили для себе невідомі історичні факти. Разом з тим, лектор відкрила для учасників незвичайні історії з життя українських героїв.

Ідеологічна лекція, яку також вела Соломія Фаріон, допомогла зрозуміти різницю між поняттями нацизму,

фашизму та націоналізму. Учасники семінару дізнались, яким є український націоналізм та як виховати в собі патріо-та своєї держави та справжнього націоналіста.

«До сьогодні я не до кінця розуміла різницю між поняттями націоналізму та нацизму. Після сьогоднішньої лекції я отримала багато відповідей на питання, які мене хви-лювали. Тепер я сміливо можу сказати, що прагну бути націоналістом», - говорить учасниця семінару зі Львова Андріана Гапонюк.

Лекція про громадську активність, яку провела Рада Кішка, була емоційною та мотивуючою. На ній молодь дізна-лася про рівні громадської активності, можливості самореа-лізації в громадській організації чи волонтерській групі.

«У кожному місті учасники були надзвичайно різни-ми, проте кожен, хто прийшов на «Курс молодого бандерів-ця», був заряджений неймовірною енергетикою. Їм було ціка-во слухати про громадську діяльність, можливості, які вона дає. Приємно було дивитись у їхні зацікавлені очі», - зазначи-ла лектор.

Перший день семінару завершувався лекцією з про-ектного менеджменту, на якій учасники «Курсу молодого бандерівця» отримали знання як спланувати, організувати та реалізувати якісний проект. Після отриманих знань слухачі семінару ділилися на групи та виконували практичне завдан-ня – розробляли концепцію проекту та презентували його, поетапно описуючи планування та реалізацію. Команда, чий проект переміг, отримувала невеличкий подарунок.

Другий день «Курсу молодого бандерівця» розпо-нався з лекції про роботу в соціальних мережах та співпрацю зі ЗМІ. Тут учасники дізнались як можна ефективно викори-стати соціальні мережі як інформаційний інструмент, як прави-льно оголошувати людей на акції та проекти. Молодь дізналася про особливості роботи в таких соціальних мере-жах як Facebook, Vkontakte, можливості, які надає Gmail. Також учасники семінару дізнались, як ефективно співпра-цювати з різними ЗМІ, навчилися правильно писати анонси та пост-релізи.

Гутірка Голови Секретаріату МНК Івана Кішки про громадські організації та успішні патріотичні проекти від-крила учасникам КМБ різноманіття громадських організацій в Україні та світі, сфери, в яких діє та чи інша організація. Також молодь дізналась, які патріотичні проекти були успіш-ними за період незалежності України, хто їх організував та працював над реалізацією та яке значення вони мали для життя та розвитку українського суспільства.

Останньою, але важливою, була лекція про фанд-райзинг, яку проводила Ірина Вівсяна. На ній учасники «Курсу молодого бандерівця» дізнались, як правильно залучати ресурси на реалізацію громадських проектів, де їх шукати та як правильно спілкуватися з людьми, які можуть надати потрібні ресурси.

Після лекцій учасники семінару мали змогу поділи-тися враженнями та емоціями, які отримали протягом двох днів. Закінчився семінар врученням сертифікатів учасникам, які засвідчували про пройдений курс неформальної освіти.

«В усіх країнах Європи неформальна освіта є над-звичайно важливою при влаштуванні на роботу. У деяких країнах наявність дипломів про пройдені тренінги чи семіна-ри впливає на вступ до університету. Сьогодні ви отримаєте ваші сертифікати, які засвідчують, що ви справді слухали ці лекції. Маю надію, що скоро і в Україні неформальна освіта стане важливим елементом для самореалізації та кар'єрного зростання», - зазначив Іван Кішка, один із організаторів «Курсу молодого бандерівця».

«Можу зі впевненістю сказати, що «Курс молодого бандерівця» - це ті два дні, протягом яких я отримав багато нових знань, які зможу використати для самореалізації. У школі цього не вчать, а шкода. Бо саме такі знання та прак-тичні навички, які нам надали на цьому семінарі, потрібні, щоб стати особистістю. Важливою особливістю «Курсу молодого бандерівця» є те, що лектори говорять з нами як з рівними, хоча є старшими та досвідченішими. Вони сприй-мають нас як товаришів, а невимушена обстановка тільки допомогла добре засвоювати інформацію, яку ми тут отрима-ли», - ділиться враженнями учасник семінару Олег Дітчик.

«У кожному з семи міст, де були проведені семінари, збиралася дуже різна аудиторія. Якщо в Києві це були пере-важно студенти, то у Львові та Тернополі – школярі. Але всі були зацікавлені, кожен виніс якісь нові знання, які обов'яз-ково кожному з них знадобляться в житті», - зазначила Соломія Фаріон. Пройти «Курс молодого бандерівця» мали змогу жителі семи областей, проте вже в 2015 році організа-тори планують зібрати молодь з інших областей.

Тетяна Денкович, Інформцентр МНК

Вільні Люди. Тернопіль

Тернопільщина – одна з найактивніших областей, що долучається до волонтерської діяльності. Ще з часів Майдану члени громадської організації «Самооборона Майдану» були водночас і членами Молодіжного Націоналістичного Конгресу. Так, найдієвішим патріотичним середовищем виявилася саме ця організація, яка у часи війни взялася за волонтерство під прапори «Вільних Людей».

Тернопільські школярі на канікулах збирали гроші для АТО

Самооборона Майдану Тернопільщини нагородила школярів, які протягом літа працювали волонтерами та збирали допомогу для зони АТО. 1 вересня на святі першого дзвінка в тернопільських школах представники Самооборони вручили наймолодшим волонтерам подяки, подарункові футболки та значки за їхню допомогу українським воїнам.

Наймолодші волонтери першими відгукнулися на клич Самооборони та присвятили свої канікули волонтерській праці. Щодня вони займалися збором продовольства, засобів гігієни та коштів для українських бійців, що воюють на сході.

«Ми хотіли поставити у приклад тернопільській молоді, батькам, педагогам наших найменших активістів. Адже вони є яскравим зразком того, як кожен може допомагати армії, робити свій внесок у розбудову країни. Під час канікул ці школярі працювали на рівні з дорослими волонтерами. Кожен із них зібрав сотні кілограм продуктів та тисячі гривень. Зараз в їх пріоритетах повинне бути навчання, адже

Україна чекає на нову освічену генерацію, проте сподіваємось, що і молодь, і педагоги надалі застосовуватимуть свій творчий потенціал задля підтримки українських воїнів», - зазначив комендант Самооборони Майдану Тернопільщини Іван Ковалик.

На «Гаражному розпродажі» в Тернополі зібрали 15 268 гривень

У Тернополі пройшов благодійний «Гаражний розпродаж» з ініціативи Самооборони Майдану Тернопільщини і волонтерського руху «Вільні люди». Під час розпродажу тернополяни продавали власний домашній крам та вироби ручної роботи, аби спільно зібрати кошти на тепловізор для

бійців АТО. За підсумками акції було зібрано 15 268 гривень.

Участь в акції взяло близько 40 учасників. Творчі вироби за доступними цінами продавали майстри із центру народних ремесел та арт-майстерні «Коза-Дерева». Також до акції долучилися мешканці міста, які виставили на продаж предмети домашнього краму, випічку і книги. Наймолодші учасники «Гаражного розпродажу» продавали свої м'які іграшки. Найбільшою популярністю серед відвідувачів користувалися в'язані вироби, книги і кекси із написами «Слава Україні». Патріотичну атмосферу розпродажу створював тернопільський гурт «Фа-мажор».

«Сама ідея заходу виникла тому, що не всі жителі нашого міста мають можливість допомагати армії фінансово.

А завдяки «Гаражному розпродажу» люди мали можливість продати непотрібні їм вдома речі та просто речі власного виробництва і таким чином долучитися до допомоги нашій армії», - говорить один з організаторів акції, комендант Самооборони Майдану Тернопільщини Іван Ковалик.

«Як для першого разу, то ми отримали хороший досвід. Я думаю, що варто ще проводити такі акції – вони і корисні, і цікаві», - ділиться враженнями учасниця розпродажу майстриня Юлія.

Тернопільські МНКівці наколядували 23 200 гривень для бійців

Молодь з Тернопільського осередку Молодіжного Націоналістичного Конгресу збрала 23 200 гривень для бійців на сході в рамках акції «Коляда для Героїв».

Збирали кошти як традиційні колядники. Ходили від оселі до оселі, співаючи господарям патріотичні колядки. Акція проходила у Бучачі, Теребовлі, Тернополі, Борщівському та Зборівському районах.

Зібрані кошти колядники використають для допомоги українським військовим на сході. Частину грошей уже реалізували для укомплектування солдатів та допомоги пораненому військовому з Бучацького району. Іншу частину коштів передали волонтерській мережі «Вільні Люди», аби докласти їх до закупівлі авто для 54-го окремого розвідувального батальйону.

«В акції взяли участь в основному школярі та студенти, які використали канікули з користю. Це хороший формат благодійної ініціативи, адже молодь продовжила українську традицію колядування, популяризувала патріотичні колядки. Важливо для нас було також задіяти саме молодь у районах області», - зазначив голова Тернопільського осередку МНК Василь Дубовий.

«Я рада, що змогла в такій приємний спосіб виконати свій обов'язок допомоги бійцям. Колядування саме по собі підіймає настрій, а тут ще й гроші для потрібної справи», - розповіла колядниця Тетяна Шпільман.

Організатори акції дякують усім щедрим господарям, що відчинили двері колядникам та зробили свій внесок у спільну справу.

Марія Шаплай,
інформцентр тернопільського МНК

Соломія Хома, волонтер «Вільних Людей», член МНК, Тернопіль:

Загалом, така цікава ідея – вийти в літніх сукнях узимку з табличками «Холодно? А хлопцям на передовій?», щоб зібрати кошти для бійців АТО, прийшла в голову Лілії Мусіхіній, яка займається волонтерською допомогою у штабі Самооборони Майдану Тернопільщини.

Ідею підтримали дівчата тому, що було розуміння: скоро вдарять морози, а хлопці ще не до кінця були забезпечені теплим одягом. Так склалося, що Тернопіль, знаходячись доволі далеко від епіцентру бойових дій, став забувати, кому має завдячувати миром. Тож щоб «оговтати» народ, дівчата зважилися на сміливий вчинок.

Перші три дні я виходила на вулиці лише з табличкою, без жодних скриньок. Так я робила тому, що перші дні були підготовчими, я так морально впливала на психіку людей. І коли акція набула б резонансу серед жителів, мали б вийти дівчата у таких же літніх сукнях, але зі скриньками.

Так і сталося. Згодом на вулиці Тернополя вийшло близько 15 дівчат і за дві години нам вдалося зібрати неймовірну суму: майже 14 тисяч гривень. Отримані гроші були витрачені на шведські зимові бушлати і комбінезони для військових.

ЗВІТ ВОЛОНТЕРІВ

за період літа-осені 2014 р.

ЗАЛУЧЕНО:	ПОШИТО:
- Продукти, засоби гігієни – 80 тон	бушлати з комбінезонами – 25
- Медикаменти – десятки тисяч упаковок	нашоломники – 700
- Спорядження (18 наметів, 7 біноклів, нічний приціл, калібратор, 300 камуфляжних форм, 110 упаковок кровоспинних засобів, 250 наплічників, берці)	маскувальні костюми – 250
	тактичний ремінь – 150
	флісові костюми – 560
	шапки, рукавиці, шкарпетки – 500
	бафи – 300
	бандани – 500
	труси – 2 000
	розвантажувальні жилети – 55
	сумки для скидання магазинів – 40
	медичні підсумки – 52
	червоні реміні – 100
	наколінники – 30
	наколінники – 100

ЗАКУПЛЕНО:	АВТОТЕХНІКА
Бронжилети – 403	- БТР-60,
Шоломи – 1 330	- 2 джипа Opel Frontera,
Тепловізори – 2	- Hyundai Galloper,
Рації – 30	- Nissan Terrano,
Акумулятори для БТР – 2	- бус Volkswagen T5,
Дальноміри – 10	- мінівен,
Калібратори – 6	- Газ-66,
Берці літні – 234	- Opel Astra (універсал).
Окуляри тактичні – 107	
Розвантажувальні жилети – 18	
Камуфляжні форми – 10	
Костюм снайпера – 2	
Наколінники – 96	
Приціли – 2	
Бінокль – 10	
Рукавиці тактичні – 73	
Наплічники – 9	
Каремати – 90	
Спальники – 60	

ТЕРНОПІЛЬ

ВІЛЬНІ ЛЮДИ

При волонтерському русі Самооборони та «Вільних Людей» Тернопільщини діє:

- відділ пошуку спорядження
- волонтерський корпус (збір пожертв)
- швейно-в'язальний цех
- фармацевтичний відділ
- мобільні групи доставки на передову.

ДОСТАВЛЕНО на передову

Волонтери через свою мережу доставляють допомогу для:

- бат. «Тернопіль»,
- бат. «Азов»,
- бат. «Донбас»,
- бат. «Дніпро»,
- БТРО «Збруч»,
- БТРО «Айдар»,
- БТРО «Кривбас»,
- 24-а механізована бригада,
- 51-а механізована бригада,
- 80-а аеромобільна бригада,
- 7-ий полк спецпризначення,
- 128-а гірсько-піхотна бригада.

Координатори волонтерської мережі в Тернополі:

Лілія Мусіхіна +38 (098) 596-26-80
Роман Павлишин +38 (067) 381-44-99
Іван Ковалик +38 (096) 901-60-66

БТР-60

Рахунок: 5168 7572 8602 9832 ПриватБанк, Роман Павлишин

Вільні Люди. Суми

Андрій Букін, волонтер, Суми: Ми – граніт своїх ідей

Ми живемо в світі, де кожного дня чуємо тисячі історій, тисячі життів пронизують наше буття. З невеликих розповідей складається наше ставлення до тих чи інших речей, з цим відношенням ми формуємо свої базові принципи. Зрештою, кожен з нас – це і є маленька історія. Тільки питання в тому, чи будуть її розповідати...

Я ніколи не розумів історію, що викладають у школі. Якесь статистична інформація: кількість підбитих танків, кількість збудованих храмів... набагато цікавіше було вивчати історію людей, які і були невід'ємною частиною України. Таких людей величезна кількість. Але найцікавіше те, що це люди, які вважали себе українцями, бились і творили заради країни і території, на якій вони проживали. Люди боролися за самовизначення і жертвували собою, це відбувалося не тільки під час бойових дій – це відбувається постійно, кожного дня, і так було завжди. Катя

Коли їдеш за кермом, дуже багато часу для роздумів. У ту ніч, проїжджаючи великі і маленькі міста, багаті і забиті села, мені вони здалися паралельним світом. У нас тут, вдома, все по-іншому. Зараз кожен заклопотаний хатніми справами; після роботи нормальні люди поспішають додому, тягнучи сумки з продуктами... У засобах масової інформації всі головні події присвячені майбутнім виборам і курсу валют, або ціні нафти на міжнародному рівні. Молодь, як і раніше, ночами бродить вулицями. Жодне з українських міст і сіл не є винятком. Натомість, є територія, де зовсім інші проблеми. Територія, де головне завдання на добу – вижити.

Багато хто може мені заперечити, посилаючись на те, що в країні перемир'я і я згущую фарби. Для таких людей, які й досі довіряють центральному ЗМІ, я спробую описати той паралельний світ, у якому живуть наші хлопці.

Сватово – районний центр у Луганській області. Там знаходиться частина сумських артилеристів, які вціліли після трагедії в «Победу». Цей районний центр 10 жовтня нас зустрів чудовими красвидами, ранковим туманом і температурою - 3. З машини не те що не хотілося виходити, навіть не хотілося вікно опускати, щоб викурити цигарку. А хлопці ночують у наметах. Коли ми приїхали на місце, нас зустріли чергові, допомогли розвантажити автомобіль. За стаканчиком кави ми довго розпитували, як їхні справи, як можна допомогти. Солдати розповіли, що зараз вони знаходяться в глибокому тилу і що головний їхній ворог – це погода, яка стрімко наближається до постійного мінусу. Ми лишили їм буржуйку, зроблену за день до цього талановитими зварювальниками на заводі, де виготовляють цеглу. І пообіцяли привезти ще одну «пічку» та теплого одягу.

«Ліси просто викошені мінометними обстрілами, багато спаленої техніки. Узбіччя просто усипані мінометними снарядами та гільзами. Тут було справжнє пекло.»

Насправді, часу взагалі не було, тому що наш маршрут був до Щастя, а хлопці, яким були спаквані передачі, вже другий день не виходили на зв'язок.

Доїхавши до Новоайдару, зателефонував нашому знайомому, якому тижні два тому допомогли з потребами, щоб останній допоміг тепер нам - знайти наших солдатів. Він запросив нас на базу, де вони відпочивають після вогневих.

Сосновий ліс. Жовта трава, приємне чисте повітря і багато військової техніки. Страшної великої техніки, яку люди роками розробляли і накопичували, щоб вона вбивала ворога. Це вхід в інше життя.

Нас приємно зустріли та запропонували кави. Скоріше за все, у нас був настільки пом'яттий вигляд після ночі за кермом, що не запропонувати нам кави було неможливо. Нас завели в приміщення, мабуть, тут була база відпочинку, але дуже давно. В одній з кімнат ми зустріли хлопців, які снідали. Приміщення виглядало як камера в СІЗО, тільки нари гірші. Двоярусні збиті з дерева лежаки, стоять літерою «П», по центру стоїть стіл, у кутку - ще один збитий лежак, буржуйка, з одного боку обкладена цеглою. Стіни колись були пофарбовані за радянським принципом, половина фарбою, інша – побілена. Але все настільки старе, що просто осипається. Вікна забиті дошками і закладені мішками з піском. Але в «хаті» натоплено, можна сказати, навіть спекотно.

Зеленко – це сумчанка, моя землячка, людина, яка взяла на таран літак ворога, пожертвавши собою, вона билася з ворогом на боці Радянського Союзу – стала героєм, віддавши життя.

Інша особистість, Наталя Винників – жінка, що на допиті у радянського слідчого у письмових зізнаннях написала Декалог, і далі: «Не бажаю розказувати слідству про свою роботу в ОУН. Бажаю залишатися надалі вірною своїй Організації. Слідству я нічого більше не скажу, бо хочу, щоб була самостійна Україна. Залишаюся на позиції оунівської організації. Я ворог радянської влади. Наталія Винників Сидорівна, Ада. Львів 10.XI.1940.».

Таких людей є сотні тисяч, людей, про яких навіть не чули пересічні громадяни України, а вони поклали життя і віддали здоров'я, щоб ми жили зараз у незалежній Україні. Українці – жертвна нація, у нашої крові битися до кінця. Ми не здаємося, ми не зраджуємо ідеям, нас не можна переломити – ми граніт своїх ідеалів. Це доводять чисельні приклади життєвих історій: Холодноярівців, курсантів під Крутами, ОУНівців, бульбівців, упівців, сотень тисяч безіменних солдатів радянської армії.

Зараз відбувається те, що сотні українців жертвують собою заради Української держави. Жертвують собою - нічого не нагадує?

Країна, що пронизана корупцією, на межі дефолту – як вона змогла витягти стільки кривавих місяців війни з зовнішнім агресором, яка кинула проти нас професійну армію та високоточну техніку. Відповідь лежить у ментальній площині українців – це саможертвність. Спочатку добровольчі загони показали, що

Паралельний світ, в якому живуть наші бійці

В іншій кімнаті люди сплять на каріматах на підлозі, просто покотом.

З розмови з сержантом: «Ми живемо тут добре. Це реально царські умови, у порівнянні з тим, як живуть на передовій (вогнева). Нам жалітися немає на що. Хто хотів (про солдатів), той зробив собі нормальні умови для існування. А хто лінить, той і живе на підлозі і їсть не за столом у «хаті», а на вулиці на холоді або з підлоги. Все залежить від людини, а люди тут розкриваються як ніде...Особисто я вважаю такі умови теж більш ніж комфортними, якщо порівнювати з іншими. Але я точно знаю, що люди, які сидять на шкіряних стільцях з евроремонтами, або під теплою ковдрою, зацінять стан речей тут, у паралельному світі».

Випивши кави на збірці, рушили в супроводі в штаб керування 92. Там ми дізналися, що одного бійця нам не знайти, він пішов у розвідку і три дні з ним немає зв'язку. Інший знаходиться в Станиці Луганській. Після того розпрощалися з сержантом, який рушив на свої вогневі, а ми сіли міркувати, що нам робити далі. За півгодини напологалих дзвінків солдат підняв слухавку і сказав, що добратися сьогодні до Щастя можливості немає.

Було прийнято рішення їхати в Станицю. Проконсультувавшись з хлопцями, які ходили біля штабу, нас заспокоїли, що вдень майже немає війни, зараз тільки бій за ТЕЦ іде, а так все нормально – їдьте.

Проїхавши центр Щастя, повернули на об'їздну, там побачили довжелезний бетонний паркан, за яким були труби. І коли вже цей «завод» закінчувався, ми побачили величезну стелу, де було написано «Луганська ТЕЦ», та сама, за яку йшов бій.

«Харчуються самі, те що наварять на багатті, ночують у «щелях». Це могилоподібні копанки на одну людину, куди лягає солдат. У дощ він просто накриває її клейонкою чи плащ наметом, там лежить карімат і речі під голову.»

Три маленьких блокпости, 60км від Щастя в бік Луганська - і ми майже в Станиці Луганській. Там величезний блокпост. Як ми дізналися пізніше, солдати його називають Сталінград. Ліси просто викошені мінометними обстрілами, багато спаленої техніки. Узбіччя просто усипані мінометними снарядами та гільзами. Тут було справжнє пекло. Пред'явивши всі необхідні документи, почали рух по блокпосту. На самому виїзді нас зупиняє людина з автомобілем і підходить до водія з питанням: «Сумчанин, а ти не з шостої школи?». Я, сидячи на пасажирському сидінні, впізнаю хлопця, який вчився в нашій школі, але на два роки старший.

ворога можна нищити – агресор переможний. Тим самим підняли бойовий дух військовослужбовців, які на той період готові були скласти зброю. Потім з'явилися волонтери, які збирали кошти та передавали майно на передову. Вони взули і вдягнули кожного солдата, що зараз воює. Волонтерські швидкі витягали поранених з поля бою і доставляли їх до польових госпіталів. Волонтери рятували добровольців. Це наша ментальна ознака – самопожертва. Так робили наші діди й прадіди. Вони так само добровольцями йшли у партизанські загони, так само з усіх навколишніх сіл, надавали підтримку своїм у лісі. Ми нічого не видумали, ми просто йдемо шляхом, який закладений у нас генетично. Це неможливо пояснити, ці фактори неможливо прорахувати, готуючись до війни з Україною. Нас не може зупинити байдужість влади і п'ята колона, яка активно працює в країні.

Всі дивуються відважним боям, що йшли за Донецький аеропорт. Насправді, це також історія, яка повторюється. Воїни УПА билися до передостаннього набою, щоб один лишити для себе. Це ідея – ідея Української держави, до якої долучилася нинішня молодь, вони розділили ідеї сотень тисяч воїнів, що жили на цій території до них, солдати стали Українцями. Ті хлопці в аеропорту стояли на смерть, в їхній крові прокинулася самотність Холодноярівців. Вони живуть за принципом «Воля або смерть». З такими прапорами сотні тисяч людей ходили в бій і перемагали ворога.

Я радий, що ми живемо в час, коли пишеться історія, як би вона не закінчилася – все залежить від нас.

Зустріч була така, ніби найближчого родича побачили... Трохи згодом до нас підходить солдат, який приїхав нас зустрічати з супроводом. Ми забираємо нашого знайомого до себе, якби в супроводження, для того, щоб більше часу було поговорити, і йдемо до нашої кінцевої точки.

З цього блокпосту видно Луганськ, видно зв'язкові вишки, які стоять на околиці обласного центру. Солдати довго нам розповідають про бойові солдатські будні. Побут їхній дуже простий. Харчуються самі, тим, що наварять на багатті, ночують в «щелях». Це могилоподібні копанки на одну людину, куди лягає солдат. У дощ він просто накриває її клейонкою чи плащнаметом, там лежить карімат і речі під голову. Як загадував боєць Нацгвардії Олександр Бойко про «щелі»: «Колись після стійки прийшов, стомлений як чорт. Вирішив не роздягатись і ліг у броніку і касці. Лежу, дивлюсь на зірки, а відчуття як у могилу спати лягаю...».

«Хлопці кажуть, що в Щасті до рукопашних боїв доходить.»

»

Є у них там і будівельний вагончик, але як хлопці кажуть, то зразу братська могила. Ночує в синьому вагончику тільки один відчайдуха, він каже, що якщо смерть - то смерть, а додому з радикалізмом чи туберкульозом не хоче. Бої майже кожної ночі. Усе по-дорослому: техніка, гранатомети, міномети... Хлопці кажуть, що в Щасті до рукопашних боїв доходить. «Сеператори» лізуть переважно вночі.

Зате на передовій бойовий дух зашкалює – це приємно. Хлопці як один кажуть про те, що будуть душити качапа до останнього набою і гранати.

Розвантаживши машину і поговоривши з солдатами, рушили назад. На блокпосту «Сталінград», наш знайомий дозволив нам пофотографувати. Ми провели там хвилин сорок, говорили з солдатами, роздивлялись умови життя, розпитували про бої. Хотілося затриматися довше, але щось серйозне поблизу почало гупати. Нам пояснили, що це може бути початок обстрілу і що нам безпечніше буде на трасі, аніж на блокпосту. Попрощавшись, ми рушили додому. За 40 кілометрів до Щастя, ми побачили серйозні клуби диму. По трасі проїхали повз палаючий ліс, який горів з двох сторін. Поблизу ТЕЦ нам сказали, що тут якось спокійніше (через 18 годин, уже в Сумах, прийшла смс, що вчора ввечері було підірвано Луганську ТЕЦ). Щастя, потім Новоайдар пролетіли... На базі ми забрали солдатів, що їхали додому в відпустку, і рушили. Дорогою один з них розповів, що за добу до нашого приїзду наш знайомий сержант знищив два танки, які вночі вийшли на прорив блокпосту.

Через двісті кілометрів інше життя почало відходити і свідомість знову заповнилася передвибірні обіцянки і обличчя політиків, які обіцяють кращого життя. P.S. Я пишаюся тим, що я сумчанин. Сумчани там роблять героїчні подвиги. Вони воюють, як воювали наші пращури сотні років до нас. Сумчани - гідні сини України. P.P.S. Ми, на жаль, не цінуємо те, що маємо в нашому житті. Ми не цінуємо електроенергію і гарячу воду, не цінуємо можливість придбати продукти чи цигарки в будь-який час. Найгірше - ми перестали цінувати людей, що навколо нас. Ми просто розучилися їх любити.

з Facebook-сторінки Андрія Букіна, волонтера «Вільних людей», Суми

Вільні Люди. Львів

Волонтерська мережа, створена в найважчі часи Революції гідності, поєднала людей з усіх куточків України, вільних від російської пропаганди та готових протистояти загарбникам. Вони боронили барикади рік тому, сьогодні «вільні люди» Львівщини воюють у добровольчих загонах, допомагають армії коштами, теплим одягом, ліками.

«Особливістю нашої організації є те, що всі волонтери — справжні, достойні патріоти, люди, перевірені часом та важкими випробуваннями, пройденими на Майдані. Ніхто в країні не чекав такого підступного вторгнення Росії, проте кожен українець вважав своїм обов'язком протистояти ворогу. За лічені дні «Вільні Люди» стали всеукраїнською мережею, у якій кожен волонтер без вагань допомагає армії», - розповідає сотник Майдану Андрій Бень.

Львівські «вільні люди» також усіма можливими способами наближають перемогу над російським окупантом. Улітку волонтери організації пройшли низку вишколів. Також МНКівці проводили вишкільні табори для школярів, виховуючи в них дух патріотизму.

З настанням холодів «Вільні Люди» організували пункт прийому теплих речей. Небайдужі львів'яни щоденно приносять сюди куртки, теплі светри, шкарпетки. Усе це волонтери регулярно відсилають на схід. Паралельно збирають кошти на потреби армії: їжу, амуніцію та інше.

Холодно? А військовим в окопах?

МНКівки, наслідуючи своїх тернопільських колег, вийшли на холодні львівські вулиці у легеньких літніх сукнях, щоб зібрати кошти на теплі речі для військових. Таким

чином було зібрано близько 5 тисяч гривень. До збору коштів активно долучаються й львівські школярі. Організація «Вільні Люди» разом з обласними осередками МНК провели 14 грудня акції «Миколай для АТО» у містах Стрий та Радехів, під час яких було зібрано понад 4 тисячі гривень. За зібрані кошти постійно закупляють амуніцію, яку потім відсилають на 9-ту роту 80-ої аеромобільної бригади та добровольчий батальйон ОУН.

Небесна Мати – найкраща заступниця

Координатор волонтерської мережі «Вільні люди» у Львові Назар Франчук, разом з іншими волонтерами 9-ої роти 80-ої аеромобільної бригади особисто доставили допомогу в Костянтинівку, серед якої туристичні грілки та малюнки від дітей.

Та найбільше, за що дякують солдати, — це іконки святої Покрови. «Вільні Люди» разом з Іконотворчою майстернею святого Миколая налагодили виготовлення дерев'яних іконок святої Покрови, яка ще раніше стала покровителькою Майдану. Раніше, попередньо освятивши, їх відсиляли на батальйон ОУН, тепер привезли й 9-ій роті. «Нашим головним обов'язком є допомагати й підтримувати тих, хто захищає нас від російської агресії. Лише всі разом ми зможемо протистояти ворогу та відвоювати свою землю. Адже вільні люди можуть жити лише у вільній країні», - переконаний волонтер Назар Франчук.

«Ще на початку листопада зародилась ідея зробити іконки-обереги для військових. Ми впевнені, що захист бронежилета - це добре, але Божа Ласка та заступництво Небесної Матері необхідне завжди», - говорить МНКівець та волонтер Мартин Стусяк.

Після нетривалих роздумів, організатори обрали ікону майданівської Покрови Пресвятої Богородиці відомого львівського художника Левка Скопа.

«Покрова - берегиня українських захисників Батьківщини. Небесна Мати боронить своїм покровом від ворогів. Ще в часи Козаччини козаки завжди перед боями зверталися з молитвою до Покрови про заступництво», - розповідає художник Іконотворчої майстерні святого Миколая, член МНК Христина Угрин. — «Левко Скоп - львівський

художник, реставратор, іконописець. Він став певним символом Української революції. Він не просто був на Майдані від самого початку, а творив для майданівців справжні обереги — ікони. Світлі й неповторні образи зі святими, які він зображав на дошках, що їх збирав на Майдані, полонили революціонерів. Кожен хотів мати Левкову ікону у своєму наметі. Згодом художник розмальовував навіть щити повстанців, з якими вони ходили у бій».

Наслідуючи Левка Скопа, організатори із захопленням та ентузіазмом почали роботу над іконками — оберегами для наших військовиків. До роботи було залучено чимало волонтерів. Першу партію іконок було відправлено на початку листопада в добровольчий батальйон ОУН. Наступну партію для 9-ої роти волонтери «Вільних Людей» привезли бійцям особисто. Ці іконки помітно підняли бойовий дух військових. Вони із задоволенням прийняли обереги та пообіцяли тримати їх завжди біля себе.

«Сподіваємось, що наших захисників буде оберігати від вражих куль не тільки бронежилет і каска, а й духовний оберіг, яким є іконка. Коли молитва до Божої Матері йде від серця — це найкращий захист. Тільки з Богом у серці ми зможемо здолати ворога. Кожного з тих, хто там захищає нашу Батьківщину, оберігає Божа любов», - коментує волонтер «Вільних людей» Олеся Мельник.

«Поводир» для поранених

У військовому госпіталі по вулиці Чехова відбувся показ славнозвісного фільму «Поводир». Волонтери 9-ої роти 80-ої аеромобільної бригади спільно з волонтерською мережею «Вільні люди» вирішили таким чином підтримати поранених в зоні АТО військових.

Для проведення цього показу організатори зверталися до творців фільму та все узгодили з режисером Олесем Саніним.

«Фільм про українських кобзарів не залишає байдужим жодного глядача. Тому бойовий дух українських захисників ми вирішили підняти саме українським кінематографом», - розповідає волонтер 9-ої роти Павло Товкало.

Перегляд фільму був безкоштовним та призначався не лише для поранених бійців, але й для їх рідних та турботливого персоналу госпіталоу.

«У другій половині січня ми провели рейд на схід, щоб фільм змогли переглянути й тамтешні військовики. У планах відвідати всі базові місця, де локалізуються бійці», - інформує волонтер «Вільних Людей» Ірина Михайлова.

Повстанський вертеп та різдвяні щедрівки

Цього року кількість та різноманіття вертепів вражає — від традиційних пастухів, царя, ангелів, до історичних персонажів та майданівських повстанців. Волонтерська мережа «Вільні Люди» запропонувала й свій варіант — «Повстанський вертеп». З традиційними персонажами доброго ангела, хитрих жидів та зовсім незвичними образами Сталіна та НКВД-іста, волонтери гуляли вулицями Львова, розважаючи львів'ян та гостей міста.

«Надзвичайно цікаво було дивитися цей вертеп, адже таку історію народження Христа я бачила вперше. Особливо сподобалися перероблені на патріотичний лад колядки. Дуже креативно та актуально на сьогодні» - ділиться враженнями туристка з Дніпропетровська пані Марія.

За три дні волонтери зібрали понад 15 тис. гривень. Також ініціативу підхопили й районні осередки ВМГО «Молодіжний Націоналістичний Конгрес» у місті Стрий та Сокаль. Усі зібрані кошти вони передали волонтерам «Вільних людей».

«Загалом нам вдалося наколядувати понад 25 тисяч гривень. До цієї суми доклалися «Вільні Люди» Львова, МНКівці зі Стрия, Сокаля та Бурштина. Усю суму буде використано на потреби батальйону ОУН», - розповідає коорди

Спільно з Іконотворчою майстернею святого Миколая «Вільні Люди» Львівщини вже двічі відправили в зону АТО посвячені іконки-обереги із зображенням Покрови Пресвятої Богородиці. Організатори створили 50 іконок для батальйону ОУН, та 80 для 9-ої роти 80-ої аеромобільної бригади. Ще 250 іконок для бійців у найгарячіші точки зони АТО чекають своєї черги.

натор вертепу, волонтер «Вільних Людей» Микола Тинський.

Проте, різдвяні свята у Львові не закінчуються на колядках. 18 січня районний осередок МНК у місті Радехів спільно з волонтерською мережею «Вільні Люди» провели у своєму місті акцію «Щедрівка для АТО». 12 дівчат пройшлися Радеховом з різдвяними щедрівками. Таким чином зібрали майже 2 тисячі гривень. Також, молодь села Куровичі (Золочівського району, Львівської області) спільно з волонтерською мережею «Вільні Люди» пройшлися зі щедрівками своїм селом. Понад 20 школярів-волонтерів відвідали кожного жителя села. Спільними зусиллями волонтери назбирали 8169 гривень, які буде витрачено на закупівлю амуніції для вояків у зоні АТО.

«Зважаючи на події, які відбуваються на сході, для нас вертеп не був розвагою, а вшануванням українських традицій та можливістю допомогти нашим захисникам. Віримо, що дух Різдва принесе мир у нашу країну», - зазначив координатор мережі «Вільні Люди» Андрій Бень.

Оксана Дацків

Вільні Люди. Рівне

31 листопада волонтери «Вільних людей» доставили близько 5 тон допомоги нашим героям, які знаходяться на передовій. Відвезли теплий одяг, овочі, консервацію, крупи, цукор. Зокрема, відвідали 80 окрему аеромобільну бригаду, а також бійців «Айдару» в м. Щастя, Полвинкино та інші підрозділи. Бійцям передали листи, малюнки від наших школярів.

У неділю, 7 грудня, рівненські пластуни разом з волонтерами відвідали Рівненський обласний шпиталь інвалідів війни в Клевані й провідали бійців АТО, що проходять тут реабілітацію.

Діти з Оржева та Клевая взяли активну участь у флешмобі, організованому волонтерами, «Частинка тепла для наших захисників». Вони малювали малюнки та плакати, писали листи захисникам України. Особливою активністю виділилися учні молодших класів Клеванської школи. Усі намальовані твори були передані солдатам на фронт.

19 грудня по закінченню ради командирів, Здолбунівська сотня самооборони не роз'їхалася додому, а переодягнулася в Святих Миколаїв і почала по району вітати дітей, чії родичі зараз беруть участь у російсько-українській війні. Усього таких дітей нарахували 75 по всьому району. Тоді ж, 19 грудня, зі складу, що на території підприємства одного з наших активістів, відправилася машина на Схід. У ній - теплий одяг, продукти та інше, передане жителями Здолбунівщини. Перед відправкою автомобіль і супроводжуючих окропив ієромонах Нифонт із Гурбівського монастиря.

22 грудня волонтери відвідали батальйон територіальної оборони «Горинь» у Краматорську. Вони завезли продукти та інші необхідні речі для батальйону «Айдар».

У місті Клевань Волонтери провели флешмоб «Привітай солдата», де кожен бажаючий міг написати кілька теплих слів для наших героїв.

Вільні Люди. Харків

У той час, коли на Сході України вирує війна з російськими окупантами, здається, вся країна стала на шлях волонтерства. Не є винятком і харківський осередок МНК, що активно збирає кошти та речі для українських воїнів спільно з всеукраїнською волонтерською мережею «Вільні люди».

Літні сукні взимку, або Як достукатися до байдужих

14 грудня активісти провели акцію «Зігрій солдата АТО». Під час заходу хлопці та дівчата, вдягнуті у літній одяг, ходили центром Харкова та збирали кошти на теплий одяг українським військовим.

Люди реагували на акцію по-різному. Дехто намагався обійти вдягнутих не по погоді молодих людей з плакатами, хтось же – жертвував кошти зі свого гаманця на потреби армії. Таким чином, активісти назбирали гроші для закупівлі необхідних речей для військових. За словами організаторів, вони цілком задоволені результатом і обіцяють, що це буде не остання така акція.

«Я навіть не можу уявити, як холодно нашим хлопцям зараз в окопах, якщо вони не мають гарного зимового одягу та спальників. Сподіваюся, що наша сьогоднішня акція не тільки дасть змогу закупити теплі речі, а й нагадає харків'янам, завдячуючи кому в нашому місті зараз мир і спокій», - розповіла учасниця акції Ганна.

Зазначимо, що акція «Зігрій солдата АТО» вже відбувалася у кількох містах України. Завдяки заходу вдалося закупити кілька сот теплих речей для солдат, які знаходяться на передовій. Звіти про витрачені кошти та передані солдатам речі - всі бажаючі можуть переглянути на інтернет-сторінці волонтерської мережі «Вільні люди» (vilni.org.ua).

«Вільні люди» побували в одному з найгарячіших районів АТО - Пісках

13 грудня харківські волонтери разом із активістами з Молодіжного Націоналістичного Конгресу провідували побратимів, що знаходяться в одному з найгарячіших районів Донеччини - поблизу Пісків.

Під час поїздки волонтери зустрілися з хлопцями з «Правого Сектору», батальйону «Карпатська Січ», «Дніпро – 1» та 93-го окремого аеромобільного батальйону ЗСУ, а також познайомилися з добровольцем з Латвії, який воює на стороні українців.

Харків'яни передали бійцям спальники, оптичний приціл-монокуляр, берці, термоковдри, грілки, шалики, светри, мастило для зброї, книги, бандажі, батарейки, ліхтарики, GPS-навігатори, мапи, кріплення для зброї, багато солодощів та меду. Також передали «кіборгам» (оскільки Донецький аеропорт за кілька кілометрів – прим.ред.) картину, яку для

них намалював київський художник під псевдо Sociopath.

Один з волонтерів Дмитро Беднін, який вперше побував у зоні АТО, поділився своїми враженнями від поїздки: «Щойно я був серед освітленого ліхтарями та галасливого міста, як за кілька сот кілометрів потрапив наче в паралельну реальність. Там немає різниці з якого ти регіону, якою мовою говориш, був чи не був ти на Майдані. Головне – що ти готовий захищати свою державу. Ще я побачив, що це не тільки українська війна, це війна за остаточну свободу всіх колись поневолених народів від тоталітарного, ненажерливого монстра».

Візит до військових, які базуються біля Маріуполя та Волновахи

Наступним пунктом, який відвідали волонтери, стали одразу кілька військових частин, які базуються поблизу Маріуполя та Волновахи. Разом із волонтерами до зони АТО поїхав один із лідерів польської «Солідарності» Збігнев Буяк.

«Дорогою до батальйонів почався обстріл «Градами», за кілька хвилин ми мусили вибігти з машини і ховатися в укриття, бо один із снарядів вибухнув прямо біля нас. Перечекавши, поїхали далі, було страшно, але коли побачили «залізні» обличчя знайомих вояків, трохи заспокоїлись самі. Хлопці знають свою справу.

Під час поїздки вдалося поспілкуватися з бійцями із Севастополя, Лисичанська, Києва, Харкова та інших міст України, що воюють у 28-мій бригаді, розвідроті та батальйоні К-2. Хлопцям передали теплий одяг, питну воду, засоби особистої гігієни, консервації, тушківку, медикаменти, хімічні грілки та термоковдри, цілу фуру дров від полтавчан, теплі берці з гербом України, які виготовляють на замовлення «Вільних Людей», а також смачні подарунки. Зокрема, кілька десятків піц, які спекли студенти Карлівського професійно-технічного училища, а також цукерки з побажаннями від учениць полтавської гімназії.

Волонтер – небезпечна справа

17 січня харківські волонтери здійснили одну з найекстремальніших поїздок за всю свою діяльність. «Вільні Люди» відвезли допомогу в район Донецького аеропорту під час ведення запеклих боїв. Разом із харків'янами до АТО їздив представник білоруського опозиційного руху Нікіта Шутов.

«Про те, що ми наближаємося до місця призначення, дізналися не за картою, а по тому, що все сильніше здригалася земля. Під'їхавши під міст, ми прочекали якийсь час, а потім вирішили їхати конкретно до батальйонів. Уся дорога була забита військовою технікою, їздило багато танків», - розповідає харківський волонтер Дмитро Беднін.

Спочатку волонтери доїхали до ДУКу, швидко розвантаживши допомогу, поїхали до 93-ї бригади та Дніпро-1.

Харківські волонтери мережі «Вільні люди» відвезли військовим у Щастя відремонтований джип Land Rover Discovery.

Усе це відбувалося під час постійних обстрілів нашої території ворогом.

«Дорогою до батальйонів почався обстріл «Градами», за кілька хвилин ми мусили вибігти з машини і ховатися в укриття, бо один із снарядів вибухнув прямо біля нас. Перечекавши поїхали далі, було страшно, але коли побачили «залізні» обличчя знайомих вояків, трохи заспокоїлись самі. Хлопці знають, свою справу», - згадує волонтер Дмитро Беднін.

Волонтери передали дизельні генератори, різноманітні батарейки, акумулятори, зарядки до телефонів і батарейок, блоки безперебійного електропостачання для ПК, теплі речі, термобілизну, військову форму, ліхтарики, воду, маскувальні сітки, вогнегасники, планшет та кровоспиняючі засоби.

«З цієї поїздки мені, напевно, на все життя запам'ятається обличчя командира одного з підрозділів, який дізнався, що у нього кілька загинлих і 13 поранилих бійців. Ця війна забирає у нас найкращих чоловіків, ми мусимо зробити усе, щоб допомогти нашим військовим вижити і перемогти», - переконаний Беднін.

Ганна Прокошева

Вільні Люди. Київ

Напередодні Андрія у Києві провели благодійні вечорниці

12 грудня, у вечір перед Андрієм, члени київського осередку МНК провели благодійні рок-вечорниці. У результаті заходу було зібрано 3830 гривень. Ці гроші пішли на допомогу українським військовим в зоні АТО в межах волонтерської мережі «Вільні Люди». Звіт про використання коштів було опубліковано на сторінках зустрічі у соцмережах.

Вечорниці проводилися у не зовсім стандартному форматі, тому поряд із тради-

ційними розвагами, такими як кусання калити і ворожінням, для гостей виступали українські рок-гурти. Вечір розпочав своєю музикою гурт «ТаРута», етно-мотиви якої чудово вписувалися в атмосферу вечора. Також, своєю музикою гостей вечорниць запалив альтернативний рок-гурт «Колір Ночі». Під кінець виступили легенди українського року, гурт «Рутенія».

«Дякуємо гуртам за те, що не залишаються осторонь ситуації в країні і беруть активну участь у допомозі українським військовим, виступаючи на благодійних концертах, збираючи разом з волонтерами допомогу і відвідуючи бійців на передовій. Також дякуємо арт-клубу «44» за надане приміщення і сприяння у проведенні вечорниць. Разом з тим, хочемо принести вибачення за непорозуміння з організаційними моментами щодо столиків, обіцяємо в подальшому не допускати подібних ситуацій», - говорить Дмитро Однойко, організатор заходу.

Олександра Бурменська, член Київського МНК та волонтер «Вільних Людей», говорячи про важливість збору коштів на потреби АТО, зазначає: «Ми закуповуємо речі, які рятують наших хлопців на передовій. Дивись на це і думаш: «а може саме цей бронезилет врятує?». Один військовий розповідав, що їм на блок пост волонтери каски привезли, а через день їх почали обстрілювати. Одного хлопчину віднесло ударною хвилею так, що він вдарився головою об бетонну плиту. Думали, що це

кінець. А він підійнявся - і в укриття тікати. Мало каску по дорозі не згубив. У такі моменти починаєш розуміти, що така дрібниця - це чийсь життя. Це - чийсь син, брат, коханий. І хтось «твій» міг би бути на його місці. І вже не стояти тут».

Продовжуймо й надалі підтримувати українську армію і добровольчі батальйони, адже тільки спільно ми зможемо перемогти ворога.

Звіт про витрачені кошти:

- 1320 грн. були надіслані на картку Романові Чопу, який втратив на Сході батька (усього перераховано 4000 грн. від Вільних Людей);
- 2510 грн. витрачено на 20 комплектів італійської термобілизни, яка відправилася в батальйон Київ-2.

Андрій Кладочний

Вільні люди. Полтава

«Дорога життя спинається вгору, дорога смерті спадає вниз»

Життя постійно дарує нам якісь випробування, не завжди вдається іти тією дорогою, про яку мріяли. Хтось намагається все своє життя боротися за мрію, правду, ідею, а хтось - просто змиритися з долею і опускає руки... Але ця розповідь буде про перших, про тих, хто обрав дорогу життя.

За час нашої волонтерської діяльності, життя подарувало можливість спілкуватися з різними людьми, побувати у різних ситуаціях, а інколи - навіть ходити тонкою гранню між життям і смертю. Доводилося зустрічати песимізм, скептицизм і навіть байдужість у людських очах, але це та, інша категорія людей, тих людей, що просто опустили руки і зупинились десь на середині шляху, а хтось навіть на початку. Проте, частіше за все нам зустрічаються сильні та вольові люди, які знають чого вони хочуть від життя, люди, готові до останнього подиху боротися за волю та незалежність своєї країни.

«Доводилося зустрічати песимізм, скептицизм і навіть байдужість у людських очах, але це та, інша категорія людей, тих людей, що просто опустили руки і зупинились десь на середині шляху, а хтось навіть на початку. Проте, частіше за все нам зустрічаються сильні та вольові люди, які знають чого вони хочуть від життя, люди, готові до останнього подиху боротися за волю та незалежність своєї країни.

Цей звіт - про деякі, окремі моменти нашої волонтерської роботи.

13 грудня волонтерів руху «Вільні люди» запросили голова сільської ради Покутня Христина Степанівна та керівник сільськогосподарського підприємства Бєлий Ігор Володимирович до козацького селища Великі Будища на благодійний концерт зі збору коштів для бійців АТО.

Варто згадати, перш за все, просту українську

щирість, відкритість цих людей. Було дуже незручно виходити на сцену, коли весь зал аплодував нам стоячи, дідуся і бабусі, ветерани, люди, які все життя віддали праці... аплодували нам, молодим хлопцям.

Завдяки старанням цих людей, за три дні було зібрано 2 тони продуктів та теплих речей, дитячі малюнки, 4410 гривень, частина з яких вже доставлена хлопцям на передову.

Зусиллями нашого старшого товариша та наставника Володимира Пілата було організовано та відправлено на передову 7 КАМАЗів з причепами, повними дров. Тому тепер ми впевнені, що Новий рік наші друзі на фронті зустріли в теплі.

Перед новорічними святами ми також відвідали друзів з розвідки, передали їм адресні посилки, ялинки та новорічні подарунки, інші речі. Також ми відвідали дитячий будинок та передали діткам іграшки, одяг, новорічні подарунки, фрукти та варення.

Планували зробити поїздку за одну добу, але погода внесла свої корективи, тому заночували у таборі: пили чай, довго спілкувались з військовими, а потім... Потім ніч зі снігом та вітром, що ледь не відривав наш намет від землі. Дорога додому була теж нелегкою через погані погодні умови, а ще дві години в 5-ти кілометровому заторі під Харковом, але минулось, виїхали.

Хочемо подякувати всім людям, які допомагали нам з волонтерською роботою у минулому році. Зокрема, нашому побратиму, солдату ВПС ЗСУ Резніку Олександр, який у відпустці активно долучився до напруженої волонтерської роботи та на деяких час взяв на себе всю відповідальність з координації роботи волонтерської мережі на Полтавщині. Також хочеться сказати слова вдячності водію ТОВ «Полтава-Сад» В. Касьяненко, ми його називаємо просто «Дедушка», адже в свої 66 років, він готовий і в дощ, і сніг та негodu їхати за сотні кілометрів, щоб відвезти дрова, брикети хлопцям на передову, аби їм було тепло.

Друзі, ми дякуємо Вам, що не лишаєтесь байдужими! Разом ми перемаємо!

Марія Дубініна

Креатив по-полтавськи: «Візьми пиріжок – підтримай армію»

Волонтери закликали мешканців міста «взяти пиріжок в обмін на благодійний внесок». Так, було роздано 150 пиріжків та зібрано понад 1700 гривень допомоги. Також було зібрано теплі речі, продукти харчування та засоби гігієни для передової.

Згодом акція перемістилася до історичного центру міста, де волонтери закликали людей сфотографуватися в спорядженні, так само - за благодійний внесок.

У Полтаві пройшов IceBucketChallenge

Полтавські активісти волонтерського руху «Вільні Люди» влаштували масовий IceBucketChallenge у своєму місті.

Захід проходив у центральному корпусному парку Полтави. До акції долучилися близько півсотні полтавців. Усі бажаючі кидали кошти для бійців АТО до скриньки, а потім, за сигналом організаторів, облилися крижаною водою.

«На заході було використано більше 400 літрів води. Всі зібрані за сьогоднішні кошти будуть направлені на закупівлю амуніції для бійців АТО. Далі естафету масового IceBuketChallenge-у ми передамо іншим містам. Сподіваємося, вони дадуть гідну відповідь», - зазначив організатор акції, волонтер руху «Вільні Люди» Борис Грачов.

«Ми особисто передаємо допомогу на передову. Вояки завжди нас зустрічають зі сльозами на очах. Вони там гинуть перш за все за людей, за весь український народ. Мусимо підтримувати хлопців і доводити, що ми не байдужі. Лише спільними зусиллями громадськості, волонтерів та військових ми зможемо зупинити знахабнілого російського агресора», - зазначив волонтер Сергій Пілат.

Найменші ж учасники акції мали змогу написати листи солдатам та намалювати малюнки, які отримали наші воїни в зоні АТО. Під час акції було зібрано 1400 гривень, які вже передані для погашення частини платежу за військові кевларові шоломи для передових підрозділів, що тримають фронт на Сході України.

Війна триває, або Як ми тримаємо оборону

Дмитро Жмайло, волонтер «Вільних Людей», Заступник Голови МНК, Полтава.

Уже майже рік наша країна переживає, мабуть, найневизначальніші події за всю історію Незалежності. Саме зараз вирішується доля кожного з нас, кожного громадянина нашої багатостраждальної Батьківщини. Та і саме питання, чи матимемо ми, українці, Батьківщину - також вирішується.

Ціною власного життя та здоров'я, військові на сході України стримують російські окупаційні війська та банди сепаратистів-головаборізів. Подекуди, не маючи найнеобхіднішого, чітких наказів і навіть чіткого розуміння, що робити далі, вони мужньо захищали і захищають наш мир та спокій.

Як говорив мій добрий друг Рустам, борець батальйону «Київ-2»: «Ми лише засіб у цій війні - весь народ воює». Містком між захисниками Вітчизни і простими громадянами стали волонтери. Тисячі юнаків та дівчат, чоловіків та жінок, які вже встигли зреалізувати себе в цьому житті, стали фахівцями у різновидах військової амуніції та техніки, логістиці, тонкощах забезпечення солдатів на фронті. Саме тому ми досі вистояли у цій війні.

З початку військових дій минуло вже чимало часу, втім, ситуація не стає менш загрозливою. Суспільство звикло до війни як явища буденного і перестало

реально оцінювати загрозу. Згадайте свою реакцію, своїх знайомих, коли з'явилися перші загиблі. А зараз? Інформація про втрати на фронті для багатьох стала нормою. Ці цифри вже не сприймаються як щось екстраординарне й обурливе. Вони просто займають своє місце десь поруч із прогнозом погоди у випуску вечірніх новин. А потім ми дивуємося, як можна в такий час влаштовувати паради зомбі на Хеллоуїн? І більшість навіть не задумується про те, що жодна бомба досі не впала на їх будинок лише тому, що за це заплачено життям чийогось нареченого, чоловіка, батька, сина...

Така ситуація відобразилась і на постачанні військових. Ті, хто допомагав волонтерам, вже суттєво вичерпали свої ресурси, а хтось так і не спромігся переступити через себе... Навіть якщо Ви допомогли один раз, не варто вважати свою місію виконаною — вона закінчиться лише тоді, коли скінчиться війна.

Усі знають про так звану «ефективність» і «дієвість» влади. Звісно ж, з цим треба боротися. Але вимагати чогось від зажерливого чиновництва, витрачаючи час та сили на паперову тяганину, у той час як нашим хлопцям потрібні теплі речі, їжа та чиста вода, є далеко не першочерговим завданням. Хто хоче цим зайнятися — ніша вільна.

Полтавські волонтери руху «Вільні Люди» допомагають бійцям, що перебувають на передовій. Так вже склалося, що найчастіше корисні вантажі доставляються в частини армійської розвідки. Ще з літа, щотижня з Полтави на Донбас вирушає гуманітарний вантаж. Скільки вже передано тон найнеобхіднішого і скільки на це витрачено тисяч гривень сказати, мабуть, нереально. Ми намагаємося давати якнайповніший звіт про кожен виїзд у зону АТО, але повної картини відобразити часто не вдається — якщо постає вибір чи писати звіт про поїздку, чи займатися комплектацією чергового гуманітарного вантажу, ми обираємо останнє. Наведу хоча б той факт, що з будматеріалів, які доставили полтавці, розвідники змогли побудувати справжню польову лазню, де в прямому сенсі відігриваються після спецоперацій наші солдати.

Цього тижня полтавці знову вирушають до зони АТО. Оголошене перемир'я не зупинило бойових дій, але суттєво скувало можливості наших бійців. Тому в цей час ми мусимо бути спокійні та зорганізовані як ніколи.

Якщо Ви хочете, щоб бомби не рвалися на вулицях вашого міста, нагадаємо, що пункт прийому допомоги працює за адресою:

м. Полтава, вул. Шевченка 44, оф.17, магазин туристичного спорядження TopRope.com.ua (Олександр, тел.: 066-340-26-92).

Відкрито також **картку** для переказу коштів на потреби бійців АТО: 4731 2171 0751 4364 (Приватбанк, отримувач Омельченко О.В.)

Лише спільними зусиллями військових, волонтерів, свідомих та небайдужих громадян, наш народ зможе вистояти у цій війні! Слава Україні!

Дмитро Жмайло

«Гурби-Антонівці» запрошують на 13-ту найбільшу теренову гру в Україні

Розпочалась кампанія реєстрації на найбільшу в Україні спортивно-патріотичну теренову гру для молоді «Гурби-Антонівці 2015 ім. В. Гарматія». Гра щороку збирає більше 300 учасників зі всієї країни та виступає потужною платформою для об'єднання та вишколу молодих людей, які прагнуть змінювати країну. Учасники попередніх 12 ігор уже показали себе на Майдані, в Самообороні, волонтерській мережі «Вільні Люди».

Цьогоріч на грі очікують найбільшу кількість учасників з південно-східних областей, яким організатори всіляко сприятимуть, зокрема, компенсують половину витрат на транспорт. Оскільки сьогодні як ніколи важливий обмін ідеями та спілкування молоді різних частин країни, координатори проєкту запрошують до популяризації та підтримки події.

У 2015 році подія присвячена пам'яті Володимира Гарматія – багаторічного учасника заходу з Тернопільщини, командира мінометного взводу, який воював у 72-й бригаді та загинув у Луганській області в липні 2014.

Гурби-Антонівці – це жива школа братерства, боротьби і командної роботи. Тут не важливо ким ти був, головне, ким ти прагнеш стати і що ти зробиш для цього!

У грі 2 курені протягом 60 годин безперервно змагаються за перемогу, вибудовуючи власну тактику, стратегію та командний дух. Найкраще місце для «живого» спілкування, адже в екстремальному

побуті та нестандартних ситуаціях людина розкривається найкраще.

Це формація, де нема регіонів, Сходу чи Заходу, а є команда – один цілий організм з єдиною метою.

300 учасників зі всієї України формують 2 команди - курені, у яких області перемішані таким чином, що представники різних куточків України стають пліч-о-пліч в одному курені. Протягом гри учасники разом проживають усі екстремальні моменти, розділяють їжу, сон, допомагають одне одному у «боях», вчать досягати спільної цілі, незважаючи ні на що.

Це кузня, де куються сильні та вільні люди, які самі відповідають за свою долю. Тут кується майбутнє країни.

Учасники попередніх ігор одними з перших згуртувались у організовані групи на Майдані у 2013. Спочатку налагодивши роботу польової кухні для мітингувальників, а з революційним поворотом утворивши одну з перших сотень Самооборони – 14 сотню «Вільні Люди», яку російська пропаганда назвала «однією із найбільш згуртованих та жорстоких». Такого не вчать на тренінгах та семінарах – це потрібно пережити, спочатку в грі, а потім у житті.

Тут молода людина вчиться не лише відчувати себе невід'ємною часткою нації, тут готуються творити нове життя тут і зараз.

Сьогодні випускники гри «Гурби-Антонівці» – це волонтери всеукраїнської мережі «Вільні Люди», яка збирає та доставляє допомогу військовим. Хлопці,

які були курінними та чотовими на «Гурбах-Антонівцях», сьогодні захищають країну в лавах Нацгвардії та інших формувань. Вокаліст гурту «Широкий Лан» Святослав Бойко, народні депутати Володимир Парасюк, Олег Медуниця та багато інших відомих і активних людей були учасниками гри «Гурби-Антонівці».

Тут нема місця слабкостям, бо на тебе розраховують побратими.

Гра проходить 60 годин безперервно під відкритим небом, у лісовому масиві площею 25 кілометрів квадратних (терені). Команди змагаються за здобуття прапора та «життів» супротивника. Учасники гри гартуються фізично, морально та духовно. Адже гра передбачає безліч екстремальних ситуацій, «бойових зіткнень» команд, потребує витривалості, стійкості, проте дарує потужний заряд емоцій та вражень, а головне - безцінний досвід.

Це дух історії героїв твоєї нації. Це пам'ять про них та продовження їх ідей.

«Гурби-Антонівці» проходить на місці найбільшого бою УПА проти військ НКВС на межі Тернопільщини та Рівненщини. Учасники дізнаються про історію величного бою, вшанують пам'ять борців за волю.

Це саме ті моменти, які показують, що ти вартий кращого, що ти сильніший, ніж думав, що твоєї витривалості та непереморного духу вистачить ще не на одне покоління Українців!

Керівництво та членство МНК висловлює щирю подяку всім добродіям та організаціям, які допомагали діяльності «Вільні Люди».

Організації:	Добродії:	
Злучений Український Американський Допомоговий Комітет, Організація Оборони Чотирьох Свобід України, MEEST-America INC., Греко-католицька громада Харків-щини,	Леся Нестор (США), Юрій Наконечний (США), Степан Качурак (США), Олена Ленчук (США), Галина Винник (Канада), Наталка Качурак (США), Ігор Козак (Канада),	Борис Потапенко (США), Богдан Ткачук (Харків), Олександр Сулима (Харків), Ольга Рубчун (Харків), Надія Вигнанець (Харків), Тетяна Бернадська (Харків), Борис Мерешико (Харків), Віталій Живага (Харків), Мірослав Голуб (Львів).

Ти можеш знайти нас:

Вінницька обл. – 067-577-88-93 (Олександр) vinnytsia@mnk.org.ua
Дніпропетровська обл. – 066-855-11-39 (Гліб) mnk@mnk.org.ua
Житомирська обл. – 063-483-63-80 (Ілля) zhytomyr@mnk.org.ua
Івано-Франківська обл. – 098-707-28-62 (Андрій) frankivsk@mnk.org.ua
Київ – 063-067-77-84 (Соломія) kyiv@mnk.org.ua
Кіровоградська обл. – 066-710-88-22 (Валерій) mnk@mnk.org.ua
Львівська обл. – 093-668-32-52 (Назар) lviv@mnk.org.ua
Миколаївська обл. – 063-154-89-83 (Даша) mnk@mnk.org.ua
Полтавська обл. – 095-126-35-13 (Борис) poltava@mnk.org.ua
Рівенська обл. – 066-205-44-84 (Тарас) rivne@mnk.org.ua
Сумська обл. – 099-641-44-21 (Мірослав) sumy@mnk.org.ua
Тернопільська обл. – 096-901-60-66 (Іван) ternopil@mnk.org.ua
Харківська обл. – 067-579-06-45(Андрій) kharkiv@mnk.org.ua

Ти можеш завітати до нас за адресою: м. Київ, вул. Ярославів Вал, 9, станція метро «Золоті ворота», тел. (044) 279-41-22

«Те ре Н УКрАїНА»

заснований Олександром Богатирчуком у 2002 році

Головний редактор: Марія Дубініна
Редакція: Олеса Горайнова, Соломія Фаріон, Іван Кішка, Маргарита Долгая, Рада Кішка.

Редакція зберігає за собою право редагувати та скорочувати текст.
Редакція не несе відповідальності за думки, висловлені авторами.
При передруці посилання на «ТЕРЕН УКРАЇНА» обов'язкове.
Віддруковано: ТОВ «МЕГА-Поліграф», м.Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Наклад - 10000
Замовлення №

Свій до свого по своє!

**«Декілька слів про національні характери»
Ярослав Ілляш**

Статті, з яких складається книга, поєднує універсальний принцип досягнення успіху: перемагає лише той, хто завжди йде вперед, не зупиняється і ніколи не здається!

У збірці в популярній формі розповідається про прояви національного характеру різних народів: від політики та історії до мистецтва та спорту.

**«Нація, яка не капітулює»
ред. Я.Ілляш, В.рог**

Книга висвітлює історію національно-визвольного руху Ірландії з середини XIX століття по сьогодні. Праця містить чимало відомостей про часи народної самоорганізації, боротьбу Ірландської Республіканської Армії, етапи державного будівництва та світоглядів і ментальні особливості ірландців. Збірка статей дає можливість зрозуміти і проаналізувати пройдений шлях кельтського народу від вимираючої нації до успішної держави Європи.

У книзі вміщено статті діячів українського націоналістичного руху, які представляють собою Українську Військову Організацію, Закордонні Частини Організації Українських Націоналістів, Спілку Української Молоді «Сумщина» та Молодіжний Націоналістичний Конгрес.

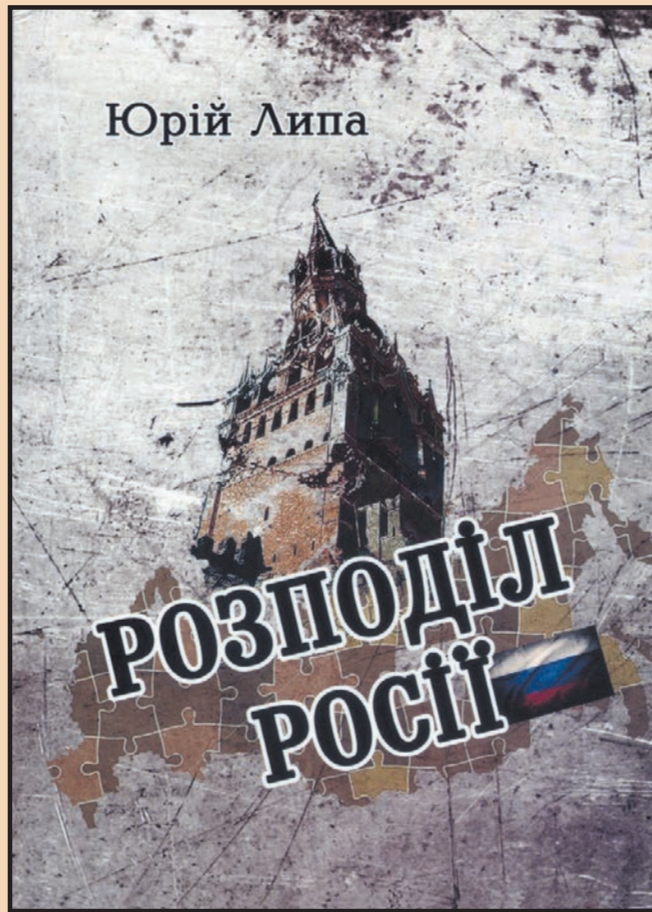
**«Украдене ім'я: чому русини стали Українцями»
Євген Наконечний**

Книга допомагає відповісти на таке важливе питання: ким ми, українці, є насправді? Якщо Вам близьке Шевченкове: «Хто ми? Чії сини? Ким? За що закуті?» і набридла московська пропаганда про колись братніх народів та старшого брата, як і те, що політики постійно маніпулюють нашою історією для задоволення власних «шкурних» інтересів, то ця книга - для Вас.

**«розподіл росії»
Юрій Липа**

Книга є завершальною частиною знаменитої геополітичної трилогії Юрія Липи («Призначення України», «Чорноморська доктрина» «Розподіл Росії»). Автор розвиває у ній головні історіософські, культурологічні, геополітичні, етнопсихологічні спостереження і думки щодо стану та перспектив Російської імперії, пропонуючи свої оригінальні шляхи вирішення ряду актуальних проблем.

Книга поштою: для замовлення книг поштою необхідно звернутися за вказаною нижче адресою МНК, скринькою book@mnk.org.ua або за номерами: (044)234-70-20, (095)737-04-98 (Віталій) та вказати назви та кількість книг, ПІБ, повну поштову адресу з індексом.

mnk.org.ua

e-mail: mnk@mnk.org.ua, press@mnk.org.ua

FB: fb.com/mnk.org.ua

VK: vk.com/mnk_ua

Twitter: @mnk_ua, #mnk_ua

Засновник:
ВМГО «Молодіжний Націоналістичний Конгрес»

Свідцтво серія: КВ, № 13248-2132р
від 08 жовтня 2007 року

Розповсюджується безкоштовно